

REKONEKTIVNO ISCELJIVANJE

Rekonektivno isceljivanje i rekonekcija se baziraju isključivo na radu sa rekonektivnom frekvencijom.. Ona se razlikuje od svih do sada poznatih energija jer u sebi nosi Svetlosnu informaciju . Budući da je ona primarna u sebi nosi neku vrstu „više inteligencije“ ili „višljeg znanja“, zbog čega nije moguće voljno je usmeravati ka određenom cilju ili određenoj vrsti bolesti. Ona sama određuje tok, vreme i način ispoljavanja, a praktičar rekonekcije (terapeut) je samo katalizator ili posrednik koji je inicira. Praktičar je nužan da bi se uspostavila skladna veza i jedinstvo između rekonektivne frekvencije, njega samog i klijenta. Zapravo, do isceljenja dolazi u jedinstvenom trojstvu sva tri učesnika, gde svako ima svoju posebnu ulogu.

Rekonektivno isceljivanje je jedinstveno i revolucionarno. Jedinstveno je jer utiče na DNK , a revolucionarno jer pomera granice ljudskog saznanja i iskustva. Rađene su studije koje su ispitivale uticaj i na ljudski i na biljni DNK i utvrđeno je da se oštećeni DNK isceljivanjem vraća u prvobitno stanje, struktura mu se "preporodi".

Do isceljenja može doći gotovo trenutno, u toku nekoliko sekundi, ili u toku same seanse. Osoba može biti svesna isceljenja odmah kada do njega dođe, ili neposredno nakon seanse, kada ustane sa stola ili pak u toku razgovora sa praktičarem. Nekada se znaci isceljivanja mogu ispoljiti tek nakon nekoliko dana ili meseci od seanse. Ponekad se oni nikada i ne ispolje u vidljivom obliku, ili osoba nije ni svesna da je nešto što se dogodilo posledica rekonektivnog isceljivanja. Postoje slučajevi kada uopšte ne dođe do isceljenja ali se odnos osobe prema bolesti promeni višestruko, od prihvatanja bolesti kao deo određenog procesa koji mora da se odigra, do potpune, uvek pozitivne, promene osobe koja nosi teret te bolesti. A može se desiti da osoba nije ni svesna isceljenja jer se ono nije dogodilo onako kako je ona to očekivala. Postoje slučajevi kada posle tretmana rekonektivnog isceljivanja osoba pronađe lek na drugom mestu, koje je najpogodnije za nju. Ono što je potrebno znati je da će rekonektivna frekvencija uvek uraditi ono što je tog trenutka najbolje za nas. Dr. Erik Perl kaže:

"Ako imate sreće, vaše isceljenje će doći u obliku kakav očekujete. A ako zaista imate sreće, vaše isceljenje će doći u obliku o kakvom niste ni sanjali, onakvom kakav je Univerzum planirao za vas. "

U toku seanse rekonektivnog isceljivanja, osobe mogu videti boje, osetiti mirise ili čuti zvuke koji nisu iz našeg fizičkog sveta. Mogu videti ljude, predele ili doživeti nešto što nije prisutno u ovoj dimenziji. Mogu osetiti izrazitu toplotu ili hladnoću, ili istovremeno i jedno i drugo, ili osetiti razna strujanja u određenim delovima tela. Može doći do nevoljnih pokretanja raznih delova tela. Nisu retki ni nastupi euforije, smeha i radosti. Iskustva su veoma različita, ali su sva uvek priyatna. Može se desiti da osoba ne doživi ili ne oseti ništa, i to je sasvim u redu, jer kad dođemo u komunikaciju sa rekonektivnom frekvencijom u svim delovima našeg bića se budi sećanje na ljubav, zdravlje, ravnotežu, radost i obilje koje su prirodno stanje našeg bića. Rekonektivna frekvencija pobuđuje našu prirodnu inteligenciju koja nas isceljuje. Ulazimo u proces u kojem nas univerzumska inteligencija podseća na to da smo deo nje i da smo sposobni isceliti sami sebe, i taj proces se više nikada ne završava.

LIČNA REKONEKCIJA

Rekonekcija® nije samo lečenje. Svi smo koncentrisani na izlečenje zato što je ono najočiglednije. Rekonekcija (ili Lična rekonekcija) se radi jednom u životu i ogleda se u omogućavanju osvećivanja osnovnog ličnog potencijala i talenta.

Rekonekcija nas podseća ko smo i vraća nas u prirodno, zdravo stanje. Rekonekcija je, zapravo, više od isceljivanja, to je naša evolucija, sveobuhvatni proces ponovnog povezivanja sa univerzumom kroz spektar svetlosti i informacija, a što je sve potkrepljeno najnovijim teorijama iz oblasti kvantne fizike.

Sa čime se, ustvari, mi rekonektujemo?

Sa sveukupnošću našeg bića, sa svetlošću, našoj svesti dopuštamo da se vrati u prirodnu ravnotežu. Danas se zna da je moguće lečenje svetlošću i informacijama, jer je nauka došla do saznanja o postojanju "polja nulte tačke" – neograničenog polja svih mogućnosti. Kada je naša svest u kontaktu sa tim poljem, ako smo svesni toga, isceljenje dolazi.

Lična rekonekcija je postupak kojim se ponovo povezuju telesni energetski meridijani osobe (aksiotonalne linije) sa mrežom linija planete Zemlje i Kosmosa. Naime, svako telo ima sopstveni skup energetskih linija i tačaka koje imaju ulogu naše veze sa univerzumom kao kanal za prenos energije, svetlosti i informacija između velikog i malog, makrokosmosa i mikrokosmosa, univerzuma i čovečanstva.

Rekonektivna energija ponovo povezuje sve nivoe u čoveku, ostvarujući tako unutrašnju harmoniju i jedinstvo sa univerzumom. Poput logovanja na internet, čovek se povezuje sa sveobuhvatnom inteligencijom života koja iz beskraja svojih mogućnosti bira one informacije i energije koje najviše odgovaraju datom čoveku i svakom njegovom problemu.

Ličnom rekonekcijom se oslobađamo strahova i osećaja krivice, umesto da se konfrontiramo, postajemo kreativniji, stičemo sposobnost boljeg izbora pri odlučivanju, stičemo veću sposobnost da darujemo i primimo ljubav, u stanju smo da uživamo u sadašnjem trenutku a takođe se balansira endokrilni sistem koji kontroliše metabolizam.

Rekonekcija® je specifičan process, u smislu tretmana, koji se odvija u dva uzastopna dana, ili u razmaku ne većem od 48 sati. Pri ovom procesu će vaše meridijalne (aksiotonalne) linije i DNK lanci biti stimulisani da se ponovo povežu sa energetskim meridianima planete, zvezda, Univerzuma.

Ovaj proces nas približava našem optimalnom genetskom kodu i povećava naše potencijale. On često izazove velike promene i napredak u životu pojedinca i njegovom opštem zdravlju:

Oni koji su prošli kroz svoju Rekonekciju navode sledeće:

- Povećanje energije, vitalnosti i snage
- Čišćenje negativnih emocionalnih i mentalnih obrazaca
- Duboka opuštenost i mir
- Osećaj prisutnosti u njima samima (kao da su „uključeni“)
- Osećaj prisutnosti s drugima
- Osećaj pojačane intuitivnosti i jasnoće
- Gubitak patnje
- Osećaj veće povezanosti na nivou srca
- Pojačana percepcija (posebno vizuelna i slušna)
- Dublji osećaj svrhovitosti
- Osećaj da se živi ovde i sada
- Osećaj da se uzdižete se na mentalnom, duhovnom, emotivnom i fizičkom novu na višje energetske frekvencije

Rekonekcija® ima moć usklađivanja, balansiranja i podmlađivanja naših meridijana. Isto tako se smatra da uspostavlja njihovu permanentnu aktivaciju, kao i aktivaciju 12 lanaca DNK-a, ujedno ih reintegrišući i povezujući s paralelnim ravnima postojanja. Rekonekcija® je novi početak, ali ne i kraj; svi smo mi deo procesa koji je u toku.

Priprema za Rekonekciju®

Sesije se rade u opuštajućem ambijentu i energetski čistom prostoru.

Odeća: Obucite komotnu odeću. Za vreme sesije ćete ležati na leđima, izuveni.

Mirisi: Pre sesije izbegavajte parfeme i upotrebu kozmetičkih preparata koji imaju miris.

Nakit: Za Rekonekciju® i Rekonektivno isceljivanje® možete da zadržite nakit ako je udoban.

„Čini dobro, i nadaj se dobrom,, oduvek je bila moja deviza.

Oduvek me je bolela nepravda i uvek sam bila tamo gde treba nekome pomoći. Prevelika ljubav prema ljudima i moja nesposobnost da ih krivim i optužujem mnogo puta u životu me dovelo do teških i beznadežnih situacija što me je prisilio da ponirem u sebe, u večito preispitivanje sebe u potrazi za svrhom i smislim života. Vrlo rano sam otkrila postojanje drugih dimenzija što me dovodilo do dubokih strahova ali i traganjem za realnim objašnjenjem. Istančanim čulima uvek sam mogla da osetim svakog čoveka i situaciju ali mi je trebalo četiri decenije života da steknem znanje kako da koristim svoje sposobnosti. Trebalo je rasvetliti mnoge zablude i prestati sa preuzimanjem tuđih nevolja na sebe. Dopustiti svakom čoveku da živi svoje lekcije, ali mu pomoći da postane svetan, povezan sa sobom i svojim sposobnostima. Na mom putu najviše mi je pomogao Reiki, a potpuno povezivanje, prizemljenje i svest o sebi i svojoj svrshodnosti donela mi je Lična Rekonekcija. Vođena sopstvenim iskustvom sa punim poverenjem svima preporučujem Reiki i Rekonekciju, metode koje sada koristim u svom radu. Moja misija je da ljudima približim spoznaju o tome ko su i da postanu svesni da su sposobni da upravljaju tokovima svog života. Zakoni Univerzuma postoje. Vrlo su jednostavnii i primenljivi. Upravo nam Rekonekcija pomaže u njihovom otkrivanju, razumevanju i povezivanju sa svojim unutrašnjim bićem, svojom dušom.

Zahvalna sam svojim klijentima ne samo zato što mi omogućuju da radim ono što volim, i u šta verujem, već su i sami živi primer da je zaista sve moguće.

Zahvalna sam na svemu!

Svetlana Borojević

Neka najčešće postavljena pitanja:

- Šta je Rekonekcija? Da li je to neka masaža? - Rekonekcija je masaža za dušu. Dovodi nas u stanje opuštanja na nekom dubljem nivou . Regeneriše nas, okrepljuje

- Šta vi to ustvari meni radite? - Rekonekcija vas povezuje sa vašim unutrašnjim bićem. Sa vama samima. Postajete svesniji sebe. Lakše i bolje komunicirate sami sa sobom. To vas dovodi u fokus. Brže donosite odluke, lakše shvatate šta vam se dešava. Vidite širi plan . Kako vi to radite? Da li je to neka masaža? - Ne. Ja vas čak ni ne dodirujem. Jedina sličnost sa masažom je to što ležite na krevetu za masažu. Ja svoje ruke polažem u vaše energetsko polje. Mnogi ljudi ipak osete kao da ih dodirujem. Dešavalо se čak i da otvore oči da provere pa se iznenade kada vide koliko su mi ruke udaljene. Neki osećaju toplotu. Većina ljudi odmah zaspi. To se dešava zbog izloženosti visokim frekvencijama. Rekonekcija vam nikada neće uraditi ništa za što niste spremni. Spavanjem se štiti vaš nervni sistem. Rekonekcija trajno ostaje sa vama i polako rastete zajedno tako da ne dolazi do oštećenja nervnog sistema. Polagano se spremate za višje vibracije.

- Od kojih bolesti ta metoda leči? - Rekonekcija je u stvari samoistiteljska metoda. Vi sami sebe lečite i to je ono najbolje jer to ostaje trajno sa vama, a da pri tome ne morate ništa da učite ili radite. Sve je u našoj svesti. Kako u vama raste vibracija postajete spontano svesni svega. Čak i bolesti. Odjednom vam bude jasno što to treba da uradite za sebe. Postanete svesni kako i kada sami sebe blokirate. Isceljenja se dešavaju. Različitom brzinom jer to već zavisi od vas samih. Nekima treba manje ili više vremena da promene svoj način razmišljanja i prihvatanje. I sve je to u redu. Svako napreduje baš onako kako je njemu potrebno. Ne treba brzati i preskakati stepenice.

- Šta mi Rekonekcija donosi u mom svakodnevnom životu? - Puno slučajnosti. Mnogo situacija kada ste baš o nečemu razmišljali a slučajno dobijete odgovor. Dešavaće se da slušajno čujete nečiji razgovor dok stojite u redu ispred nekog šaltera koji će biti inicijalna kapsula , ili će vas podsetiti na nešto, ili će pokrenuti lavinu informacija ... u svakom slučaju vi će te dobiti svoj odgovor. To se sve dešava prirodno i spontano, tako normalno da nećete ni povezati sa Rekonekcijom.

- Da, ali šta mogu da dobijem u svom svakodnevnom životu? - Primera je mnogo. To mogu da izgledaju kao beznačajne sitnice. Ulezite u bilo koju državnu instituciju i vidite da na šalteru koji vemi treba ima samo jedna osoba koja upravo završava svoj posao, i radosni šte što ne morate da čekate. Ako vozite hvata vas zeleni talas, sa lakoćom nalazite parking, jer baš kada vi nailazite neko se se isparkirava. Ljudi su oko vas ljubazniji, susretljivi i uvek vam neko pomogne. Sitnica je mnogo. Jednostavno vam sve ide na ruku.

- Da li ču se obogatiti? - Pre svega će te shvatiti da nikada nećete propasti. Novac je energija kao i sve drugo. Od vašeg mentalnog sklopa, očekivanja, strahova, odricanja zavisi koliko će te biti otvoreni za te energije, a koliko će te ih blokirati. Ali postajete svesni sebe i načina na koji se blokirate pa taj novac izostane. Učiće te svaki dan o sebi, pa i novcu. Neprimetno će se menjati vaš odnos prema novcu. Kako menjate svoj način razmišljanja i shvatate kako što funkcioniše tako ćete i priхватiti energiju novca i naći se u njenom središtu. Brzina zavisi od brzine vaše spoznaje.

- Da li imate neki dokaz da Rekonekcija deluje? - Iskreno ja ne osećam potrebu da bilo kome što dokazujem ili da nekoga u nešto ubeđujem. Ja sam osetila što Rekonekcija radi. Usklađena je sa zakonima Univerzuma i naprosto je sve jasno, ali baš u ovom trenutku dok čitam pitanje i pišem odgovor čujem u vestima da je stigla vakcina koja leči rak pluća. Setim se gospođe koja je u julu 2014te godine bila na Rekonekciji. Imala je galopirajući rak pluća. Najgori oblik kako kaže ona. Znam da ona i dan danas ide redovno na posao, a eto i vakcina je stigla. Naravno neću da tvrdim da je Rekonekcija izlečila. Radeći sa njom videla sam blokade i okidače. Imali smo teške razgovore. Iskreno nadam da ih je osvestila. Osvećivanjem sebe vi lečite sebe.

Iz mog ugla...

Onako kako ja to vidim dok nekome radim Rekonektivno isceljivanje, odnosno balanse.

Sta se tu balansira? Iz mog iskustva do problema dolazi jer Dusa nije u harmoniji sa svojim fizickim postojanjem. Ne jednom mi se desilo da vidim kako se tokom tretmana Dusa bukvalno trgla. Kao kada rukom dotaknete nekog ko spava pa se trgne iz sna.

Tokom svog rada primetila sam da je generalni problem sto mi ljudi sami sebe lazemo, i to na razlicite nacine i na razlicitim nivoima. To radimo kada smo jako povredjeni, kada upadnemo u bezilaznu situaciju, kada toliko boli da ne mozemo da izdrzimo, kada moramo da se odrekнемo neceg dragocenog .... situacija je mnogo, ali mi tada slazemo sebe da ne bi pukli od bola i da bi mogli da nastavimo dalje... i tako laz se slaze na laz. Mi prigrimo te lazi i prihvatzmo ih kao istinu jer nam to pomaze da nastavimo da hodamo dalje. Brzo zaboravimo na te sitne podvale i lazi ali ti zapisi ostaju trajno u nama. Nisu nigde otisli. Tu su. Od jedne male niti posle godina laganja sebe nastaju citava brda. To su te energetske blokade koje pocinju da nam prave smetnje uivotu. Pada nam frekvencija, imunitet... pocinjemo da privlaczimo nize vibracije i uskoro samo ulecemo iz jednog problema u drugi...

Kako tu Rekonekcija pomaze? Pa ona upravo svojom visokom vibracijom uspeva da udje u sva ta brda. Prosto ih kao reflektorom osvetli i omogucava svesti da ih vidi. Recimo da se na toj prvoj seansi desava to unutrasnje osvetljavanje svih blokada, na drugoj se budi svest i preuzima stvari u svoje ruke a na trecoj dodir Duse koja se budi i spaja sa svescu i nasim fizickim telom. Posle svest od Duse dobija informacije o svemu. Postajemo svesni Ko smo, Šta zelimo, Kuda idemo...

E sad, dešava se da um odbija da sarađuje. Vidjala sam tokom seanse kako se buni i tvrdi da on bolje od svih zna i insistira da sve ostane po njegovom. A vidjala sam i budjenje Duse na prvoj ili drugoj seansi i tada sama kazem klijentima da je nepotrebno da radimo ostale balanse. Nekada opet zamolim da se posle treće seanse sastanemo posle duzeg vremena jer mi je neophodno da proverim da li je to povezivanje sa Dusom opstalo jer je bilo nekako previse nesigurno.

Jedno je sigurno. Rekonekcija je jedna visokofrekventna dobra bakterija koja je trajno ubacena u vase telo. Koliko god se vas Um bunio vremenom ce i njega ta dobra bakterija da zarazi

Iz mog ugla....

Rekonekcija je zaista čudesna. Sećam se momenta kada sam stala i samu sebe zapitala šta ja tu u stvari radim i čemu uopšte moj rad služi kada je zazvonio moj mobilni telefon. Čuo se muški glas sa druge strane žice. Nisam ništa mogla da ocenim po glasu.... Zakazali smo balans za tri dana i ne malo sam se iznenadila kada se pojavio vrlo mlađi čovek. Tokom upoznavanja sam saznala da ima 21 god, da je iz Dabline i nisam uspela da razumem zašto je u Beogradu, a po najmenje otkud on kod mene za Boga miloga, kako me je uopšte pronašao?!? Bio je čutljiv a ja na osnovu izgleda nisam uspela ništa da zaključim.

Ponavljam Rekonekcija je zaista čudesna. Čim sam počela da radim balans krenule su da se nižu slike. Bila sam zatrpana informacijama i ponela se vrlo ne profesionalno jer čim je tok energije stao ja sam čučnula do mladićevog uzglavlja i počela da pričam, pričam i pričam. E sad, ne pitajte me na kom jeziku, glavno je da je on mene sve razumeo. Objasnila sam odakle anksioznost i neobična napetost stomaka koju svi tretiraju kao bolest ali ne znaju tačnu dijagnozu.

Bez ustručavanja sam mu pričala o glasovima koje čuje, o njegovoj intuiciji, o potrebi da pomaže ljudima, o njegovoj sposobnosti da čita ljude...

Objasnila sam mu odakle to dolazi, kako to funkcioniše, na koji način on to doživljava i kako reaguje zbog čega je došlo do blokada i disharmonije u njegovom organizmu, a onda sam uplašena začutala. Pobogu, pomislila sam, šta ja to pričam. Isprepadaču dečka... ali na moje iznanedjenje on je počeo da priča. Potpuno se otvorio. Sa velikim olakšanjem je izgovorio da on zaista čuje glasove i da sam ja prva osoba kojoj je to rekao. Čuje ih oduvek i uvek se trudio da ih bojkotuje i uradi suprotno od onoga što mu kažu. Nije znao odakle dolaze, i plašio se puno. Kroz odrastanje je shvatio da mu glasovi uvek daju dobre savete ali on je i dalje radio suprotno, namerno, iz straha... Njegova porodica je uvek krojila život za njega i vršili su veliki pritisak.... zahtevali dobar uspeh, poslušnost, puno rada. Upisao je fakultet po nalogu svojih roditelja ali za svoju dušu uči psihologiju i mašta da se bavi nekim vidom socijalnog rada, da pomaže ljudima. Onda su počeli ti zdrastveni problemi. Osetio je veliku prezasićenost ljudima koji se lažno predstavljaju, lažno žive... jer on uvek oseća i vidi priču iza njihovih priča, i mrzeo je sebe zbog toga.

Počeo je da se povlači u sebe, da pada u neka depresivna stanja, da gubi volju mada je sportski aktivran i zalaže se za zdrav život. Objasnio mi je kod kojih je sve lekara bio, koje su sve analize radjene zbog tog njegovog čudnog stomaka... Ma pričali smo mi mnogo. Shvatio je šta je intuicija. Rekla sam mu da čita knjige o Indigo, Kristalnoj deci... o Svetlosnoj porodici, o Reikiu, Rekonekciji, o Čakrama... Najvažnije od svega je da shvati da je zdrav, da je sa njim sve u redu... Otišao je nasmejan. Tu noć je otpustovao za Dablin a ja se Bogu zahvaljivala što ga je poslao kod mene, jer znala sam tada zahvaljujući Rekonekciji spasila jedan mladi život.

Iz mog ugla....

Naprosto sam uhvatila sebe da u poslednje vreme stalno izgovaram istu rečenicu : Morate da shvatite da i sam Bog sada siđe i stane ispred vas ne bi mogao ništa da uradi ako vi to nećete.

Većina ljudi se tvrdoglavno drži svojih principa, uverenja, stavova, vaspitanja i navika. Niko im ne brani da rade to, niti ih ko osuđuje zbog toga, ali čim su se naši životni putevi ukrstili i zatražili ste pomoć, znači da je došlo do disharmonije. Upravo je nastanak bilo kakvog problema u životu dokaz da sa vašim načinom razmišljanja nešto nevalja. Često su potrebne samo male korekcije koje stižu kroz samoosvešćivanje, i baš tu Rekonekcija pomaže.

Koliko ste samo puta čuli rečenicu : "Sve je već u vama" ? Kada ste u problemu ta rečenica čak i nervira, jer vi se trudite, zaista mnogo trudite da vidite rešenje ali ga prosto ne vidite.

A zašto? Pa zato što posmatrate na isti način i iz istog ugla koji vas je doveo u problem.

Pa šta treba uraditi? Pa promenite ugao posmatranja. Uradite ono što sigurno nikada u životu ne biste uradili. Uradite nešto što je u potpunoj suprotnosti od vaših stavova, mišljenja i vaspitanja.

Kada ste u problemu stalno se vrtite po istom krugu. Ceo svet vam se smanji i kao da sve stane u jedan mehur sapunice.

Promenite pravac gledanja i posmatrajte kroz zidove mehura i videćete da ceo svet još uvek postoji.

Kažite ili uradite nešto što čitav život želite ali se ne usuđujete, i mehur će pući. Ne zaboravite "Istina oslobađa" i sami će te se iznenaditi kako se dobro osećate i kako ste lako došli do rešenja.

To je to buđenje o kome svi pričaju. Osvešćivanje kojem Rekonekcija mnogo doprinosi, pomaže i olakšava, ali ne zaboravite MOĆ je u vama.

Iz mog ugla ....

Gledanje intervjua sa Filis Kristal me navelo na razmišljanje. Koliko se zaista sve promenilo na našoj Planeti?!? Kristal sada ima 99 god. Bila je mlada kada je počela da priča sa svojom Višom Svešću i dobija razne informacije za simbole i terapije.... Koliko sam shvatila to su pravi mali rituali za koje je nekad potrebno odvojiti i šest nedelja, po sat vremena.

Sada na neki novi način shvatam šta Rekonekcija radi. Ona svojom visokom frekvencijom ulazi u našu podsvest i bukvalno je rastresa. Kao da sve opne oko podsvesti pucaju i počinje spajanje sa svešću, a ona duša koju često vidim tokom balansa je Nadduša do koje se dolazi u momentu kada se svest i podsvest otvore i spoje. Tako mi osvećavamo sami sebe.

Generalno, kada je Kristal bila mlada frekvencije Planete su bile na mnogo nižem nivou nego sada. Sada je sve nekako ubrzano. Sa Rekonekcijom se mnogo brže dolazi do rezultata. Sam Dr. Erik Perl je rekao da je za početak dovoljno samo poželeti. Stvarno je tako. Najteže je tačno definisati šta želimo i sami biti visokofrekventni ali počinje se polako. Sama Planeta sada vibrira na mnogo višim frekvencijama. Za početak samo poželite da se i vama podigne frekvencija i uđite u zamišljeno svetlo. Tako sam i ja počela ..... ništa vas ne košta da probate.

Rekonekcija mi se svida zbog svoje jednostavnosti. Više liči na igru nego na neki ozbiljan rad. Upravo je Kristal i objasnila da je naša duša kao malo dete. Duša najlakše prihvata jednostavne stvari. Zato Rekonekcija postiže ozbiljno dobre rezultate.

Koliko ste i sami puta čuli rečenicu probudite dete u sebi i slično. Komunicirajte sami sa sobom kao sa detetom. Negujuće nežno i sa ljubavlju i tako će vas vaša Duša čuti i razumeti... i tada počinje čarolija ☺ .

Iz mog ugla...

Mi smo nežne i krhke duše potpuno neprilagođene ovom grubom svetu, ispunjenom patnjom, bolom, stradanjem, odricanjem.... Nestvarno je koliko nas je, svesno ili nesvesno, isključilo emocije iz svog života. Obično je to momenat kada izgubimo voljenu osobu, kada nas njena smrt rastavi. Mnogo je njih koji su svesni da posle tako teškog gubitka moraju da nastave dalje sa svojim životom, ali duša ne može da prihvati rastanak. Iz moje prakse je najčešće u pitanju gubitak jednog od roditelja. Neki ne dopuštaju upokojenoj duši da ode i grčevito se drže za nju, dok drugi odlaze sa upokojenom dušom u druge svetove. Takva situacija donosi ogroman disbalans. Nemogućnost da se na bilo šta fokusira. Nedostatak volje, iscrpljenost, dezorjentisanos... Ono što sam primetila je da se godinu ili dve dana posle smrtnog slučaja, baš kada pomislite da ste preboleli i da ste u stanju da nastavite dalje, pojavljuju se vrtoglavice. To su izrazito jake vrtoglavice koje ponekad ni satima ne mogu da se obuzdaju.

Ne pomaže ni ležanje, ni sedenje. Sve jedno je da li žmurite ili ne. Te vrtoglavice vas naprsto bacaju na sve strane, ne možete ništa da vidite jer sve postaje vrteška. Obično se ovakva stanja javljaju osobama koje su hipersenzibilne ali jake. Naučene da se u životu suočavaju sa svim i nema tog problema koje ne mogu da reše, izuzetno stabilne, vredne... Upravo one osobe koje su jake, naučene da istrepe i izdrze mnogo, naučile su da budu racionalne i racionalno pokušavaju da prevaziđu svoj bol. To je taj momenat kada emocija pokušava da se racionalizuje, a to je očigledno nemoguće. Svakao nije za osudu jer je bol mnogo jak, ne možemo da ga podnesemo, ne možemo da izdržimo.... Obično ne možemo ni da plačemo tada. Šok i ne prihvatanje situacije je ogroman. Suze se naprsto skamene. Tada se emotivno isključimo. Kao da je neko pritisnuo dugme OFF. Ceo doganjaj potisnemo duboko u podsvest i nastavljamo dalje. Uskoro mislimo da smo preboleli. Nismo zaista jer u nama ostaje trajni zapis. Duša naša i dalje nije

prihvatile i pomirila se sa tim. To je zarobljavanje ogromne količine energije koju nismo otpustili od sebe. U zavisnosti od izdržljivosti same osobe do kulminacije dolazi za mesec dana, ili za godinu, dve. Ta izdržljivost je ništa drugo nego racinalno ili razumno kontrolisanje emocija. Blokirane emocije kad tad moraju da izađu napolje. Traže izlaz. Traže od vas da ih prepoznote i osvestite, što ne uspevate i tada se pojavljuju vrtoglavice ili snažne migrene. To vaša duša traži da se setite.

Jedna gospođa više od dvadeset godina pati od svakodnevnih migrena. Spisak bi bio podugačak kada bi vam nabrajala gde je sve bila i šta sve nije preduzimala ali stanje se stalno pogoršavalo. Uradile smo tri balansa i rezultata nije bilo. Na prvom tretmanu sam primetila da je ona cela u svojoj glavi i prosto mi je bilo neverovatno kako uopšte uspeva da postoji. Pokušavala sam to njeno bitisanje da iz glave razvučem po celom telu. Drugi tretman mi je doneo susrete sa razno raznim zgusnutim energijama oko nje. Prosto sam ih vadila kao neke čepove iz njenog tela, a bilo je i mesta gde se energija naprosto odlivala. Na trećem tretmanu sve te guste energije su se pretvorile u maglinu. Zamolila sam je da nastavimo jer ona osim nekih malih poboljšanja ništa posebno nije osetila. Četvrti tretman je doneo sasvim novu sliku. Izgledao je kao uobičajni prvi tretman kod drugih osoba. Videla sam da je konačno počelo isceljenje i uspela da uspostavim kontakt sa njenom dušom koja kao da je bila potpuno odsutna, isključina. Posle dve nedelje smo uradili i peti tretman. Tada sam se bukvalno ispričala sa njenom dušo. Sve se odvijalo kao film. Mlada devojka od šesnaest ili sedamnaest godina koja mi objašnjava da je isključila sve emocije jer je sve bolelo. Neću vam prepričavati ceo razgovor jer bi morala da ispišem puno strana ali uspela je da mi kaže da je njen tata otišao i počela da plače. Neki glas mi je objasnio da je ona na ceo događaj zaboravila da će joj trebati vremena da se seti. Zaista je tako i bilo. Po završetku tretmana smo opušteno časkale a onda sam je pitala da li se seća nečeg značajnog iz tog životnog perioda. Dugo je razmišljala i preslišavala se ne nalazeći ništa. Ja sam je kasnije pitala šta je sa njenima tatom i tada se pojavio šok na njenom licu. Potpuno sablažnjena mi je rekla da je njen tata umro kada je imala nešto više od šesnaest godina. Ovde bi i ja stala sa pisanjem.

Neverovatno je šta mogu da nam urade ne prihvocene životne situacije. Teško je to, znam, ali jedino je rešenje osvesti, prihvati, oprosti i otpusti.

Iz mog ugla....

Reakcije na tretmane rekonekcijom su različiti. Nekome se odmah sklope svi delovi mozaika a nekome ispliva na površinu davno zaboravljena trauma. U tom drugom slučaju u početku može da bude teško dok se ne osvesti ceo problem. Prisutna je velika uznenirenost, pojačana glad, poremećaj spavanja, plačljivost ili svadljivost bez razloga. U tom periodu je prisutno samo optuživanje, analiziranje i bezvoljnost. Sve izgleda kao da predugo traje i kao da nikada neće proći, a kada pogledate u kalendar vidite da je prošlo samo tri dana od tretmana. Teško je biti strpljiv, znam. Veruj te i to će proći. U takvim trenucima sebi možete puno pomoći dubokim i polaganim disanjem i mnogo je dobro da preokupirate vaše misli afirmacijama, molitvama ili čitanjem. Šetnje i joga isto mnogo pomažu. Pre svega vi budite nežni prema sebi. Na prvom mestu ne ljutite se i ne zamerajte sebi ništa. Posmatrajte sebe kao da ste malo dete koje se našlo u nevolji. Dete u nevolji nikada nećete grditi, vikati na njega i zastrašivati, već će te ga prigriliti, maziti, tešiti... baš to učinite i za sebe. Ugađajte sebi. Ako treba i zapisujte sve šta vam padne na pamet. Možda će te baš u tom periodu dobiti čitave spiskove stvari koje vas opterećuju, unesrećuju a da ih uopšte niste bili svesni.

Zapamtite i kada vam je teško niste bespomoćni. Uvek su prisutni alati za prvu pomoć : disanje, afirmacije, molitve. Meni je u kriznim trenucima najviše pomagalo hopsanje. Pokušajte i vi :

Žao mi je, Molim te oprosti, Ja te volim i Zahvalna sam ti na svemu.

To govorite sebi. Obraćate se svojoj duši. Nekada će vam biti toliko teško da će te uspevati samo da izgovarate hvala, hvala, hvala.... i time ste već napravili veliki korak. Veruj te mi posle stvari krenu već same od sebe da se sređuju. Nema mesta strahu i budite strpljivi.

Prednost Rekonekcije je što vas kroz sve te traumatične situacije sprovede brzo kao posmatrača. Vi odjednom vidite sve, shvatite sve ali bez ponovnog vraćanja u te situacije i bez višemesečnog preživljavanja trauma i patnje. Jednom kada sve odgledate nema više vraćanja. Postajete emotivno jači i mnogo stabilniji. Osećate da ste u fokusu. Znate šta hoćete i kuda idete.

Samo budite strpljivi i veruj te.

Iz mog ugla....

Koliko se samo izgubimo pokušavajući da ugodimo drugima. Jedan od dramatičnih promena u životu je takozvano treće stanje, odnosno kada postanemo roditelji. Roditeljstvo menja sve kod nas. Sam osećaj da jedan život sada zavisi od vas iz temelja menja vaše prioritete i odnos prema životu. To treće stanje osećaju i muškarci i žene. Oboje osećaju gubitak neke posebne niti koju su nekada imali sa svojim partnerom. Odjednom oboje počnu da komuniciraju nekim različitim, nepoznatim jezicima, i prosto se više ne razumeju. Svedok sam koliko tretman Rekonekcije pomaže da se progleda, osvesti i shvati šta je to pošlo u pogrešnom pravcu. Rekonekcija pomaže da se osvestite i ponovo postanete svoji i tada realnije sagledate situaciju u kojoj se nalazite, i imate snage, volje a bogami i vođstvo Vodića da celu situaciju sredite.

Muškarci se obično povlače i velika većina se posvećuje poslu jer se nekako osećaju odbačeni od supruge. Žene su pa opet mnogo emotivnije. One pate, osećaju se nevoljene, odbačene. Ja ih često pitam kada ste poslednji put poslali neku lepu poruku svom mužu. Sve do jedne žene se iznenade i sve prokomentarišu isto da one to očekuju od svog supruga. Nemojte nikada očekivati od drugog ono što ni vi niste spremni ili sposobni da uradite. Kažem im krenite polako, sa jednim lepim dobro jutro i željama za lep i uspešan dan, a onda prepisku postepeno proširite. I uvek budite strpljivi i uporni. Ako vam je stalo do vašeg supruga onda se i borite za njega, potrudite se, nemojte samo da patite, zamerate i sećate se onoga što je bilo. Prošlost je prošla. svi se menjamo. I njega je roditeljstvo promenilo. I on je postao nov čovek. Potrudite se da upoznate tog novog čoveka.

Jedan gospodin iz inostranstva me na tu temu baš nasmejao. Izvadio je neki potpuno lud mobilni telefon i pokazao mi instaliran program u njemu. Programiran je da mu šalje svaki dan lepe ljubavne poruke i slike za njegovu suprugu i on ih samo prosleđuje. Na sve komentariše da to nije donelo neke rezultate. Pa i nije. Doživljaj emocije je ne zamenjiv. Kopija ne može doneti rezultate. U ludom ritmu života na zapadu on je zaista izgubio sebe. I sam se pretvorio u programirani komjuter, a Duša vapi. On je neverovatno lepo odreagovao na Rekonekciju. Nadam se da će jednom prilikom stići povratne informacije kako je Rekonekcija uticala na njegov život.

Spomenuću još jednog mladog muškarca koji je zahtevao da mu Rekonekcija promeni život jer mnog mu je teško. Njegovi prihodi su neznatni a troškovi i plaćanja ogromni, a kaže nema ni ljubavi u svom životu i on zahteva da je doživi. Slušala sam ga pažljivo i pitala ga a koga on voli? Kome se ne sebično daje? Kome pomaže bez očekivanja nagrade? Nije znao da odgovori. Taj novac koji mora toliko da daje je samo energija, parametar energiji ljubavi koju ne daje. Ljubav se ne može zahtevati. Ljubav se dobija davanjem. Ali ako dajete ljubav sa određenim očekivanjima to vam neće vratiti ljubav vec gomilu iskustava koja će vam pomoći da shvatite i naučite...

Rekonekcija nam upravo u toj šumi osećanja i očekivanja pomaže da pronadjemo pravi put. Bolje se fokusiramo. Raspoznamo šta nam ne treba. Viškovi prosto sami počnu da otpadaju. Bolje shvatamo sve prilike u životu koje nam se dešavaju. Postajemo mnogo mirniji i lakše se prepuštamo samom životu. Počnemo zaista da živimo.

Iz mog ugla...

Raznorazni su razlozi zašto neko doživi apatiju, padne u bezvoljno stenje, depresiju. Obično kada takvima ljudima kažete da ne smeju tako da nastave jer će se razboleti oni kažu da ih je baš briga, pa makr i umro. Da se nešto razumemo. Ne umire se tako lako. Nema povratka u Dom dok se ne nauče lekcije zbog kojih smo došli na ovaj svet. Takav stav i odnos prema životu ravan je samoubistvu što je potpuno pogubno za našu dušu. Došli smo u ovaj svet radi razvoja naše duše. Šta se dešava sa dušom samoubice? Ostaje trajno zaglavljena u limbo okruženju prepuštena zaboravu. To je večna užasna patnja. To je lepo prikazano u filmu Naš Dom (Nosso lar).

Dakle dizanje ruku i prepuštanje opakim smrtonosnim bolestima nije nikakvo rešenje, ni za vas ni celo vaše okruženje. Nismo ni svesni koliko svojim postojanjem utičemo na celo svoje okruženje. Svojom nesrećom unesrećujemo svoje najbliže, najmilije. Isto tako i na nas deluje nesreća osobe sa kojom smo povezani, a koja ne želi da se bori za sebe.

Duša se stalno razvija. Ona uvek ide napred. Svaki zastoj, stagnacija je samo nazadovanje, hod unazad.

Naša dužnost i obaveza je da budemo radosni. Da svakodnevno nalazimo načine da budemo radosni.

Šta nas unesrećuje? Naša očekivanja. Naša ne ostvarena očekivanja. Ona nam donose razočarenja, uvređenost, bol, patnju. Preispitajte vaša očekivanja. Nikada ne očekujte od drugih ono što niste ni sami u stanju da ispunite niti očekujte od drugih da budu u stanju za ono što ste vi sposobni da ispunite. Zameranje drugima je najveći greh i otrov za dušu.

Zapamtite da se vama u životu dešava samo ono što vi dopuštate da vam se dešava. Umesto da optužujete druge, vi dobro razmislite zasto vam se dešavaju ne željene stvari.

Za početak je potrebno da poželite da doživite promenu. Tada se najčešće suočavate sa strahom od pobjede. Šta ako uspem? Šta ako pobedim? To je za vas ne poznato stanje i zato vas toliko plaši.

Rekonekcija vam pomaže da se osvestite i jasno sagledate kao se osećate i zašto se tako osećate. Shvate zašto ste dopuštali da vam se dešava takav život. Postajete svesni svojih slabosti i naprsto dobijate snagu da se suočite sa njima, da se izgradite, da rastete.

Kada se ponovo povežete sa Izvorom počeće te ponovo da osećate radost i smisao življenja. Shvati će te da zaista sve zavisi od vas. Da ste vi sami gospodar svoje sreće.

Iz mog ugla...

Koliko sam samo puta do sada čula opširno objašnjenje neke osobe ili prijatelja zašto nešto treba da uradi, koje odluke da doneše, i td... da bi mogao da krene napred u životu. Razrađen svaki detalj i onda kreće skretanje sa puta : Šta će neko drugi reći na to ? Čeka šta će mama da kaže, supružnik bi trebalo da shvati, kako će to da utiče na dete.... Posle dužeg vremena srećem tu istu osobu a on i dalje tapka u istom mestu i ako ima savršena plan, jer čeka druge da deluju ili se izjasne.

Ne razumem zašto. Mi nismo vlasništvo svojih roditelja ili supružnika. Deci će uvek biti bolje kraj zadovoljnog i ispunjenog roditelja. Normalno je da postoji komunikacija, ali ako vaša odluka ne traži ničiju žrtvu, odricanje ili učešće, zašto ste stalno skoncentrisani na to da treba da dobijete dozvolu od drugih za delovanje. Vaše je da upoznate druge, obavestite ih a oni će da pokažu interesovanje ili ne. Učestvovaće ili ne. Imaju pravo izbora, ali vi nemate opravdanje da ne živite svoj život zbog drugih.

Vi niste roditelj vašem supružniku, niti je vaše dete vama roditelj. Roditelji su tu da bi malo dete izveli na njegov put, da mu pomognu da se osamostali. Nekako se tu te uloge uvek izmešaju pa deca, čak i kada postanu odrasli ljudi, pa i roditelji, i dalje imaju osećaj da su nešto dužni roditelju. Da moraju da polažu račune, objašnjavaju, traže dozvolu.

Roditeljima su njihova deca uvek deca. Nekako ne primete da su već odrasli. Oni i dalje imaju svoja očekivanja od njih. Planiraju, bore se za njih. To je taj stalni konflikt u izmešanim i poremećenim životnim ulogama. Prema deci, supružniku, roditeljima. Stalno se nešto kočimo zbog njih. Preispitujemo se ili što najmanje volim da čujem žrtvujemo se. Neko ukorenjeno vaspitanje nas prosto tera na to. Mislimo da se ispravno ponašamo a u stvari jedino što radimo je da se odričemo sami sebe. To je bežanje od života. Trčimo da ispunimo tuđe zahteve. Ispunjavamo tuđe vizije. Bojimo se da doneсemo odluku jer se nekome neće svideti.

Rekonekcija nam pomaže da postanemo svesni sebe. Pomaže nam da izađemo iz tog točka po kome poput hrčka bez prestanka trčimo.

Mnogi ljudi u četvrtoj deceniji života dožive krizu, jer čitav život su morali da ispunjavaju zahteve. Da odrastu. Da se školuju. Da se zaposle. Da zasnuju porodicu... Nisu ni stigli da se upoznaju sami sa sobom, da shvate ko su i šta žele. Sreću se sa strancem u ogledalu. Nije ni čudo što tada počnu da optužuju druge za sve propuste i poteškoće u životu.

Rekonekcija vam pomaže da prepoznate svoj lik u ogledalu. Postajete svesni sebe i svojih potreba. Jasno vidite i shvatate kako vas drugi iscrpljuju i skreću sa puta.

Rekonekcija je put povratka sebi samom.

Postajete svesni kako ste i koje ste sve blokade sebi napravili. Shvatate da ako ste bolesni kako ste došli u to stanje. Počnete bolje da sagledavate život i razumete zašto vam se nešto dešava. Osvećavate sebe i svoj život. Počnete zaista da živate. Ja zato uvek napominjem da vas Rekonekcija ne leči, ona samo zavrти vaš točak samoiscelenja. Postajete svesni sebe i svojih sposobnosti i vi ste ti koji sami sebe iscelite.

Iz mog ugla...

Postoje razna učenja i pravci o duhovnosti, a ja nisam kompetentna osoba da o tome pričam. Mogu samo da konstatujem da svi sve primećuju na svoj način tako da na kraju više nije bitno ko je šta rekao već ko je šta shvatio. Tema ignorisanja mi je privukla pažnju dok sa radila Rekonektivno isceljivanje sa jednom ženom. Igrom slučaja ja nju poznajem već godinama. Ranije ja sam se nekako čudno osećala u njenom prisustvu. Nešto mi je tu kod nje smetalo. Trebalо mi je vremena da shvatim da je to njen spokoj, mir koji nosi u sebi. Kod nje nema komentarisanja i optuživanja drugih. Samo duboko razumevanje i opravdavanje. Ne priča mnogo, ali kada kaže nešto to dobro zapamtite.

Dok sam njoj radila balanse nisam bila iznenadlena što sam se susrela sa jednom prelepom dušom, ali sam primetila i neke male blokade. Osetila sam o čemu se radi pa smo kasnije popričale. Ja sam počela sa pričom kako je bitno prepoznati šta nam smeta, to prihvati, spoznati i otpustiti. Ona se silno iznenadila i objasnila mi je kako je njoj njen učitelj odavno objasnio da ako ne prihvatiš problem neće ni biti deo tebe. Prepričala sam joj onu lepu pričicu na temu kada ne uzmeš poklon, on ostaje darodavcu. (Jedan čovek je htio da uvredi drugog, a ovaj je ostao u miru svestan

sebe, i nije prihvatio uvrede.) To jeste tačno ako ostaneš u miru. Tačno je i to da u takvima situacijama reaguje naš ego a ne mi, ali ako ne sačuvamo mir, i neka situacija nas ipak uznemiri tu onda više nema mesta za ignorisanje. Jednostavno rečeno ako nas je neka osoba ili događaj uznemirila znači da nam je stigla lekcija.

Ako nas neko ili nešto izbac i balansa treba da shvatimo koje to slabosti postoje u nama na kojima treba da radimo. Treba prvo da prepoznamo šta nemili događaj stvara u nama. Zašto se tako osećamo? Da li nas to podseća na nešto? Kada smo usvojili to nešto? Da li je to vaspitanje? Možda nemili događaj iz prošlosti koji je kod nas formirao sasvim određena očekivanje ili stavove? Neki strah koji smo doživeli a nismo do sada uspeli da ga prevaziđemo? Kada postavljate konkretna pitanja brzo vam stižu precizni odgovori od vašeg bića. Kada prepozname o čemu se radi, svesno prođete kroz nemili događaj, lako će te ga i otpustiti. Ukoliko ignorirate uznemirenost, to se pretvara u poricanje koje se pakuje u vašu podsvest, a u obliku energetskog oblaka u vaše telo. Ukoliko je to čuđenje tuđem ponašanju, odnosno ne prihvatanje drugih onakvima kakvi jesu, energetski oblak će naseliti vaš vrat i on će vas boleti. Ukoliko postoji neki oblik ljutnje kao što je razočaranost ili slično blokiraće te meridijan jetre. Duboke emocije i ne prihvatanje sebe usporiće vaš metabolizam. Tuga će energetski oblak useliti u vaša pluća, a strahovi u bubrege...

Ignoriranje koje se pretvara u poricanje je samo bežanje od problema. Oni ipak postoje. Talože se u vašoj podsvesti i odatle zrače, privlačeći nove slične probleme u svoj život. Jedno vreme će te uspevati sve to da poričete, stalno menjajući pravac kretanja i osvajajući nove terene, ali na kraju će se prosti sav prostor suziti oko vas i neće te moći da nastavite dalje dok ne sednete i ne sagledate sve svoje probleme. To je onaj trenutak kada što se više trudite da ih rešite a vi sve dublje u njih upadate. Zaustavite se na trenutak. Zaustavite svoj um. Dišite polako i duboko i dopustite da vama zavlada mir. Tek sa stečenim mirom, spokojom moći će te da krenete napred. Tu pomažu meditacije, afirmacije, energetski isceliteljski tretmani...

Rekonektivno isceljivanje vam donosi duboko osvećavanje. Kada se povežete sa svojom dušom menja vam se i percepcija. Počnete da sagledavate širi plan. Sviđa mi se objašnjenje dr. Erika Perla gde objašnjava kako smo skoncentrisani samo na uzan plan svog življenja. Kada poželimo da ga bolje sagledamo to je kao da uzmemo durbin. Vidimo dalje, preciznije ali to je i dalje samo ograničen prostor, onoliko koliko nam to durbin dopušta. Rekonekcija vam uzima taj durbin iz ruku i otvara oba oka. Odjednom progledate. Vidite sve i shvatate odkud vi ovde, kao ste sebe doveli u tu situaciju, i delovi jedne mnogo veće slike samo počnu da se slažu pred vašim očima. Nekome treba više, a nekome manje vremena da sve shvati ili poveže, ali ja još nisam upoznala osobu koju Rekonekcija nije osvestila.

Iz mog ugla....

Rekonekcija širi vaše vidike. Evo kako to izgleda u praksi. Jedna mlada žena je odlučila da se uhvati u koštač sa svojim problemima. Iza nje su godine očajanja i duboke povređenosti. Analizirala je sebe, svoj život. Reiki joj je mnogo pomogao i otvorio neka nova vrata u njenom životu, ali jedno pitanje je stalno ponavljala „Otkud ja da završim u braku sa takvim čovekom? „To je prag preko kojeg nikako nije mogla da pređe. Pitanje na koje nije uspevala da nađe odgovor. Njeni balansi su bili burni. Mnogo emotivnog bola, trpljenja, patnje. Njen um je radio urnebesnom brzinom tako da nikada nije ni mogla da bude svesna sadašnjeg trenutka. Od tog silnog razmišljanja nije ni uspevala da bude svesna da živi svaki dan, u svakom trenutku. Stalno je bila u svom umu, analizirajući prošlost, brinući se zbog budućnosti. Svedok sam njenog buđenja posle balansa.

Prvo je postala svesna sadašnjeg trenutka, i toga da se u sadašnjem trenutku stvara budućnost. Osvestila je sve programe i strahove iz detinjstva zbog kojih je sebi i dalje uskraćivalja život. Shvatila je da je u stvari ona ta koja ne prihvata život onakvim kakav jeste, već je sva skoncentrisana na mnogobrojna očekivanja... I jednog dana javila mi je sva uzbudjena da je shvatila otkud ona u braku sa takvim čovekom. Kako je život pun „slučajnosti“, tako je i ona slučajno

stupila u kontakt sa rođakom koju nije videla od detinjstva i po prvi put čula priču o svom pradedi. Ona je samo iz priča svog oca znala da su bili jako siromašni i mnogo je bio ogorčen na svog oca, a rođaka joj je ispričala jednu sasvim drugu priču koja je bila i potkovana starim fotografijama. Pradeda je u stvari bio svetski čovek. U ona davna vremena je proputovao ceo svet. Videla je stare crnobele fotografije elegantnog gospodina iz Los Andjelesa davne hiljaduosamsto neke. Kada je njen deda stasao i on je počeo da putuje sa svojim ocem. Rodjaka joj je pričala i o pozamašnom imetku i modernim zgradama izgrađenim u rodnom selu koje su izdavali u najam. Deda i kada se oženio nastavio je sa svojim putovanjima.

Rodjaka komentariše možeš misliti kako je babi bilo, on kad dođe napravi joj još jedno dete i opet otpituje. Njena baba je izrodila jedanestoro dece, koje je bukvalno podizala sama. Bili su imućni, bila je ona gazdaica, ali bilo je tu i mnogo vanbračne dece (po celom svetu) njenog muža. Postala je jedna duboko ojađena, ogorčena žena. Onda je došao rat i u svojoj četrdeset i nekoj deda ostaje bez svega. Na zgarištu svog imetka ostadoše gladni beskućnici sa svojih jedanestoro dece. Ono što je dedu posebno ubilo je nemogućnost da nastavi sa svojim putovanjima. Duša mu je ostala u belom svetu, a on kao razjareni lav zarobljen u malom kavezu svog rodnog sela. Takvog ga se njen tata i seća. Ohol, divalj, asocijalan... A kako li je tek bilo babi. već je bila ogorčena što živi sa takvim čovekom a sad još i nemaština, beda, deca koja plaču od gladi. Moja klijentkinja je sva ta babina osećanja prepoznala kod sebe i kaže „zamisli i ja sam se udala za čoveka koji je čitav život putovao.

Njemu su i duša i srce u belom svetu. sada u svojim srednjim godinama doživjava ekonomsku propast u celom svetu, tako da ne može više da se putuje i dobro zarađuje, tamo negde, i mora da ostavne ovde, a to ga guši, lomi... i on je kao razjereni lav zaglavljene u tesnom kavezu.., To je taj energetski plan koji se prenosi iz ciklusa u ciklus dok se ne osvesti i ne prepozna. Iz neosvešćenog dela uma privukla je istu energiju. Karma, kaže moja klijentkinja dok se nežno osmehuje, i nada se da će svoju odraditi kako treba. Ponoviću njene reči kada priča o Rekonekciji. Kaže da joj je pre svega donela stabilnost, prisutnost. Da po prvi put zaista živi. Problemi se i dalje dešavaju ali ona ih prepoznaće već u trenutku kada krenu prema njoj i usput ih rešava. Postala je svesna svojih misli. Prvo je naučila da upravlja njima ali ni to više ne mora da radi jer je postala svesna svega što joj se dešava. doživela je spokoj i neku duboku mudrost. Postala je svesna da je baš sve u životu onako kako treba da bude i prestala da se brine. „Svi imao svoju karmu,, kaže i ona, „čak i moj muž,, dodaje ona uz osmeh, „Ne znam šta me čeka u životu, ali živim ga sa punim poverenjem, jer znam da će sve biti u redu,,

Iz mog ugla...

Ko se upozna sa Rekonekcijom i počne da živi sa njom ne samo da shvati da čuda postoje, već da su ona najprirodniji i najjednostavniji sastojak našeg svakodnevног postojanja. Meni je mnogo veće čudo postalo to kako uspem pored svih obaveza da stignem još i da operem sudove, skuvam, spremim.... Te stvari su mnogo neprirodne tvorevine zgusnute energije....

Ponekad na balanse dođe klient koji je već toliko sazreo u svom duhovnom rastu da je u potpunom balansu. Interesantno je to da oni toga uopšte nisu svesni. Ponukala ih neka radoznalost da dođu na Rekonekciju. Takvi primeri su mi baš privukli pažnju i probudili moju radoznalost ZAŠTO? Šta je to što njima treba?

Kroz rad se uspostavilo da njihova Duša potiče sa vrlo visokih nivoa gde je sve samo energija i svetlost. Meni kao ljudskom biću je to i pomalo neshvatljivo jer sam navikla da vidim priče, živote ljudi a u ovim slučajevima bi videla samo bleštavu energiju. Pomalo bi bila i razočarana jer ne dobijam ni jednu opipljivu informaciju.

Dok radim balanse ja kao da imam svog vodića koji mi objašnjava šta se dešava tako da bez obzira na prvo bitno razočarenje uskoro stigne ogromno znanje. Interesantno je da te već izbalansirane Duše naprsto dobijaju poziv na nekom nesvesnom nivou da se jave na Rekonekciju gde oni doživljavaju nekakvu aktivaciju, recimo ličnog koda.

Nemaju sve Duše ista zaduženje. Neki su kreatori i obdareni su snažnom moći vizualizacije i sposobni su da misle u slikama i da im se čitavi filmovi odvijaju u glavi. Neke Duše pripadaju Nadzoru. Neko, možda moj vodić mi je objašnjavao ulogu Nadzora dok su mi se kroz glavu odvijali filmovi.... Da pojasnim. Klijent je ležao na stolu, a ja sam mu radila balanse. Po disanju sam shvatila da je u dubokom snu. Žmurila sam ali su mi se pred očima smenjivali razni prizori. Neke ne bi ni umela da opišem a neki Glas mi je objašnjavao: " Duša uvek sazreva i raste. Svest se razvija. Ukoliko neko sa visokorazvijenom svešću ipak napravi greške koje nisu u sagasu sa zakonima Univerzuma, on pada. Nema ponavljanja razreda. On pada. Uloga Nadzora je da prati i posmatra te iskliznule duše. Nekada se među njima pronađe duša koja ipak pokazuje potencijal za napredak i onada je Nadzor kao velikom udicom kači i izvlači iz Izgubljenosti i vraća na put.,, ...

Uvek se postavlja pitanje šta reći klijentu kada se probudi. Da mu ispričam tu priču????? Kako bi ste se vi osećali da tako nešto čujete?????

Iz mog ugla...

Mnogo je manipulacije ali nama je ne shvatljivo da je to samo razvojni put. I mi kada na njivi posejemo seme zemlju gnojimo i đubrimo, tako i nas ljudi neko po đubretu i gnojivu valja. Posejani smo kao seme. Poput kukuruza smo. Neki kuruzi se lepo razvijaju. Budu lepa i snažna stabljika sa dobro nalivenim klipovima, dok drugi ostaju kržljavi a treći odmah uvenu. Razna gamad ih napada. Neki ostanu otporni, neki pokleknu. Prskamo ih raznim pesticidima. To isto se i sa nama ljudima dešava. Koliko god surovo zvučalo na isti način kao sto se mi hrani biljkama i životinjama, koji su niža dimenzija od nas, tako se neke višlje dimenzije hrane nama ljudima. Mnoge priče o nastanku čoveka počinju upravo sa genetskim inžerenjingom gde se genetski materijal između ostalog uzima od Reptila. Istina je da smo pod upravom Reptila višlje nivoa, ali srećna okolnost je da je njihov maksimalni razvoj četvrti denzitet.

Oni kao bića 4D su mnogo tehnološki razvijeniji od nas. To im omogućava ogromnu manipulaciju nad nama ljudima. Najviše se manipuliše emocijama. Emotivna uznemirenost je njihova hrana. Ima tu još mnogo toga da se kaže ali neću sada o tome. Ono što je najbitnije za naš 3D je da nam je data slobodna volja. Moramo da budemo svesni njihove manipulacije i da im kažemo NE. Ne eksperimentišu nad nama samo ti ružni i nevaljali već i oni lepi, lepršavi, nasmejani, svetlosni i beli. Njih zanima samo razvoj duše.

U setvi semena su učestvovali su i lepi i ružni. Ružnima smo isto ono što su nama biljke i životinje a lepima smo samo uzgoj duše. Lepi i ružni su u nekoj vrsti simbioze. Jer znate ono „što te ne ubije to te ojača,, . Lepi gledaju kako se pojednici suočavaju sa ružnim. Neke duše prosti sijaju i one imaju mogućnost za dalji razvoj. Tada ih lepi nadgledaju i kada mogu čak i pomažu da održe i razvijaju svoj sjaj. Čak i oni sa njima eksperimentišu. Ponekad odrade neku doradu, aprgrejd ili prosti eksperiment. I sve je to u službi evolucije.

Po samom rođenju čovek ima mogućnosti, predispozicije, programe u sebi koji mu pomažu da se razvije u čoveka. Koliko je samo primera da ostavljene bebe u divljini, koje su uzgajale životinje i same postaju životinje. Neko je negde rekao da čovek postaje čovek samo u okruženju ljudi. Mi smo samo nadgledana setva. U prvom semenu spuštenom u zemlju smešteni su i mnogi kodovi i programi. Neki od tih programa će proraditi neki ne. Na nas sve vreme utiču i lepi i ružni. I služimo samo svrsi. Nižim pragovima svesti najviše manipulišu ružni. I svi smo prošli kroz tu priču. Neki su uspeli da se trgnu. Da se pitaju zašto sam tako depresivan, večito tužan, nezadovoljan, dosadno mi je, samnom upravlja gramativost i požuda....? Pitanja uvek donose odgovore. Mi u našem programu nosimo sećanje na dobro i zlo. To je najgrublja podela koju će ljudi najlakše prepoznati. Za dobro treba mnogo truda i napora.

Mnogo je lakše biti zao. I tu već nastaje prva podela. I onim dobrima lepi prilično eksperimentišu. Da bi dobili dušu vrhunskog sjaja i lepote ona mora da se brusi. Idealna brusilica su ružni. Tako da je dobrima baš teško. Bruse ih svi. I to su lekcije, i to je škola koja večno traje. Koliko god shvatili i naučili ima još. I uvek stiže novo iskušenje, nova lekcija sve suptilnija i nevidljivija, koja traži toliku istančanost duše da bi se i taj zadatak rešio. I tada lepi postaju zadovoljni jer su dobili seme koje obećava napredak i mogu da ga prenesu na drugo tlo u 5D. Sreća je da posle 5D nema više ružnih. Moramo da shvatimo da ružni imaju i te kakvu ulogu u našem razvoju. Upravo nas oni teraju, prisiljavaju na napredak. Tražeći načine kako da se odupremo njihovom uticaju mi učimo i razvijamo se. Bežeći od dometa njihovog uticaja mi prelazimo iz razreda u razred, jer stičemo znanje. Znanje je to najmoćnije oruđe i zaštita. Lepi su vrlo raspoloženi da nam daju odgovore. Iz njihovog kanala su i stigli Reiki (koji nam pomaže da se oporavimo i ojačamo u toj našoj večnoj borbi) i Rekonekcija (koja budi i pokreće sve naše kodove i programe pa nam raste svest i sećanje na znanje). Kada se neko izloži ili bavi Reikiem, odnosno Rekonekcijom ne znači samo po sebi da je on lep i dobar. On postaje baš ono što jeste. Postaje svestan sebe. I može opet sam da se opredeli šta želi da bude. Mnogi su i dalje svesni samo sebe i svoje porebe, a kod nekih se opet budi sećanje na znanje koje počinju da koriste i teže da to znanje prenesu na druge.

Iz mog ugla...

Postoji neki, meni za sada neobjašnjiv fenomen vezan za vodu. I ako ne mogu za sada da ga shvatim ali on definitivno postoji. Kada na nas deluje informativno polje višljeg denziteta dolazi do spajanje njihovog energetskog polja sa vodom u našem energetskom polju.

Ono što je do sada meni postalo jasno je da smo upravo po toj tečnosti jednaki sa Kosmosom. Kosmos u nama je naša limfa. Kada nam stiže znanje limfa u nama nabujava i taloži se. Tek kada osvestimo pristiglo znanje i počnemo da ga primenjujemo, i delimo ga sa drugima, izazivamo i protok limfe.

Postoji i to neko peto stanje vode, do kojeg se dolazi kroz specifične meditacije, ali je meni to i dalje misterija ali definitivno rad sa energijama ima veze sa vodom. Kada ja radim Rekonekciju, suše mi se dlanovi i prsti. Izlaze i mnogobrojni prištići koji vremenom pucaju i koža mi izgleda kao gruba kora drveta. Te ragade su jako bolne. Što sam svesnija i što više Rekonekciju radim bez emocija i uzbudivanja te pojave sa rukama-kožom su sve ređe. Upravo u tome i leže jedna od osnovnih da kažem pravila Rekonekcije : ne mešaj se u proces, ostani sa strane. Budi samo posmatrač i budi samo kanal.

Inače je element vode vezan za emociju. Glavna manipulacija sa nama ljudima upravo idu kroz emocije.

Na fizičkom planu isto postoji objašnjenje za te ragade na rukama. Nakupljena limfa u organizmu pritsika i zagušuje jetru i to dovodi do ovakvih efekata. Sve je međusobno povezano. Jer sve je energija samo različite gustine i vibrira na različitim frekvencijama.

Jednom mi je stiglo kroz misao „moraš da shvatiš, ti si svetlosno telo koje se zgusnulo u materiju. Tamo gde postojimo smo i sama svetlost što ovde nismo. Tamo smo sastavljeni od tog etra koji nam je hrana. Svetlost koja nas hrani. Ništa u ovoj ravni ne može da se poredi sa tim.“

Palo mi je na pamet da se mi rađamo sa izvesnim zalihama te Svetlosti koja se kroz vreme troši. Možda zato i starimo. Za žene je posebno karakterističan poremećaj hormona a upravo kroz endokrini sistem komuniciramo sa Kosmosom. Šta može da nam donese to svetlo? Kako smo od etra sazdani pomislila sam na etarska ulja. Raspitala sam se kod koleginice i priča je mnogo šira ali minimum koji svaki čovek može za sebe da učini je da svaki dan piće od 6 do 10 kapi ricinusovog ulja, i 3 kapi AD uljanog rastvora. To je tako minimalna investicija.

Kroz kanal Rekonekcije se povezujemo sa tim Svetlom. Svetlom koje u sebi nosi i energiju i informaciju. Regeneriše nas, oporavlja i izvodi na naš večni put.

Iz mog ugla...

Rekonekcija je između ostalog i dokaz da postoji veza između materije i Etra. Kroz kanal Rekonekcije, mi se ponovo povezujemo sa Etrom. Dakle, postoji taj ne prekidni proces pretvaranja Etra u materiju, i meaterije u Etar. To je takozvana filtracija etra, jer svako ponovno prelaženje iz materije u Etar donosi višje frekvencije, koje opet utiču na proširenje Sveopštete svesti (Kreatora, Tvorca, Izvora). Ranije civilizacije su imale svesno znanje o procesu stvaranja Etra u materiju.

Osnovna šema, ili crtež Etra je Cvet života. Kada se na Etar utiče određenom frekvencijom (vibracijom) stvara se Torus. Pokazan mi je Torus i objašnjeno da moraju da se isprepletu Torus (+) i Torus (-) da bi se stvarila materija. Sada stvarno ne znam da li je dobijena materija Atom, Foton ili nešto treće jer ja nemam tu edukaciju. Torus je u obliku prstena i bukvalno se dva prstena isprepletu. Svaki se kreće na svoju stranu. To čak i mnogo liči na priču o Merkabi. Delovanjem određene sile na Atom stvara se određena molekularna struktura. Dakle, ako se želeo stvoriti neki određeni materijalni oblik koristila se sasvim određene frekvencije i njom se uticalo na Etar. Rečeno mi je da je naša svesna misao izaziva kretanje Torusa. U 3D slobodna volja postoji i moramo dati dozvolu, ili poslati zahtev da se višji dezintet umeša u našu odluku, život, proces. Onako kako sam ja shvatila je da zamolimo Uzašle Majstore da dezintegrišu materiju, ili da poželimo da se smer kretanja Etra promeni, odnosno da se promeni polaritet Torusa.

Možda upravo to znači promena polariteta na Zemlji. (+) Torus koji postoji oko svega : Planeta, Čoveka i tda menja svoj pravac u (-), a Torus (-) počinje da se kreće u pravcu (+). U tom trenutku očigledno dolazi do dezintegracije materije i verovatno je to taj prelazak iz 3D u višji dezintet. Svest 7D stvara gravitaciju i osmišljavaju 3D. Proces prelaska iz 3D u 4D bi se očigledno ubrzao kada bi se postavio zahtev 7D da se promeni smer pokretanja Etra.

(+) kretanje je još i označeno kao muška energija, (-) kao ženska. Te dve energije su glavni začin svega što postoji, ali kreativnog stvaranja nema bez energije ljubavi. Najmoćnija energija je Kreativna Stvaralačna Energija ljubavi. Upravo je i jedan od osnovnih zakona prirode obična matematička formula: (+) i (+) uvek daju (+). (+) i (-) daju (-). a (-) i (-) daju (+). Šta to prevedeno u međuljudske odnose može da znači?

Da bi se (+) pokrenuo na njega mora da deluje (-). Samo tako (+) može da se razvija i napreduje. Ukoliko smo u životu ugroženi od jednog (-) delovanjem (+) na njega samo uvećavamo (-). Dakle, kada mi na neku negativnu osobu delujemo dobrotom i lepotom samo povećavamo njihov antagonizam, odbojnost, čak i agresivnost. Njemu treba neki minus da bi naprsto izazvali imploziju u njemu i razbili njegov omotač. To je sada osjetljivo. Ako vi primenite minus i vi će te se zaraziti negativnom vibracijom i postati loši. Da bi sebe zaštitili od uticaja negativne osobe morate mu slati mislene poruke ljubavi. Kažem mislene.

Zamišljajte ga srećnog, nasmejanog i šaljite mu mislene poruke „hvala ti na svemu i volim te,, . I sami će te se iznenaditi kako u vama raste osećanje ljubavi i radosti dok to radite i uskoro će te postati potpuno imuni na tu osobu. Nemojte toj osobi ugađati, ulagivati se . Naučite da kažete NE. Ne unosite emocije u svoju komunikaciju. Ne upuštajte se u rasprave i objašnjavanja samo im kratko stavite do znanja da ne odobravate njihovo ponašće. Budite hladni, zvanični, strogi. Postanite neutralni posmatrač i prestanite da se osećate odgovornim za postupke te osobe. Pustite je da sama snosi odgovornost za svoja dela. Ako tu osobu stigne (-) nemojte se ni tada osećati odgovornim, jer on samo privlači ono što zrači, ono što i jeste sam.

Minusi se zato i lepe za dobre, da bi kroz njih privukli uspehe i ispunjenje za sebe. Zato su dobri u tom odnosu uvek na gubitku jer njima stiže minus onog nevaljalog, uloge kao da su zamenjene. Zamolite da se ponovo vratite svom originalu. Zapamtite da svojim (+) nikada nećete ispraviti njihov (-) . Najbolje je da donešete odluku da se fizički odvojite od tog minusa. Vaše je da samo donešete odluku, ali ne i da razmišljate o načinu. Budite samo puni Ljubavi i Zahvalnosti prema Bogu i prepustite to njemu. Ne zaboravite da je vama taj minus trebao zbog vašeg rasta i razvoja svesti. Kada sve lekcije osvestite više vam taj minus neće ni trebati. Percepcija celog odnosa će se promeniti. „, ono što vas ne ubije to vas ojača,, , a možete i da donešete odluku da svoj razvoj u budućnosti nastavite kroz ljubav (ako vas teši i vi ste tom minusu muka tantalova).

Iz mog ugla...

Nekada sam od doživljenog razočarenja umirala danima, mesecima. Tuđi bezobrazluk bi me do te mere šokirao da bi prestajala da dišem, i to danima, dok ne počne celo telo da boli. Ostala sam ista. Ono što jesam ali mi Rekonekcija potpuno promenila percepciju. I dalje doživljavam neverovatne stvari, bilo pozitivne ili ne. Nekada me veliko iznaneđenje uhvati nespremnu ali uskoro se širi veliko platno i samo se ređaju slike pređašnih šablonu. Životne situacije koje su u stvari u sebi nosile istu energiju. Ili su previše bolele, plašile ili bile teške, u svakom slučaju nisu bile preživljene. Ostale su skamenjene, zaleđene negde u etru, i ciklično se ponavlja u životu čekajući svoju priliku da budu spoznate. To su samo lekcije koje treba da se prepoznaju, bez otpora prihvate i samo prođe kroz to još jedno iskustvo bez pada. Rekonekcija poput lupe večno putuje kroz vaš mikrokosmos tragajući i za najmanjom mrvicom smrznutog etra. Izvlači ih iz zaborava i nesvesnog na glavnu scenu, pod svetlo reflektora i drži tu dok se ne osvetli i spozna svaki detalj, dok u miru, spoznaji i samo svesti samo prođemo kroz tu rolu... i naravno pređete na sledeću. Sve tako dok ne rasvetlite sve i postanete opušteni čitač scenarija. Samo taj scenario više neće pisati neki drugi, već vi lično.